

ABRAM

LES 1 ABRAHAM, EEN PELGRIM

Genesis 12:1 tot Genesis 13:4

Het doel van deze les is om te laten zien dat Abraham een pelgrim was. De gelovigen in deze tijd van genade worden ambassadeurs genoemd.

In 1620 vertrokken de Pilgrim Fathers vanuit Europa naar de Verenigde Staten van Amerika. Waarom noemen we deze mensen, net als Abraham, pelgrims? Ze hebben beiden een grote afstand af moeten leggen om vrijheid van godsdienst te krijgen.

Kan iemand anders ook een pelgrim worden?

Ja, een pelgrim is een ieder die van plaats tot plaats trekt, zonder een vaste woonplaats. De pelgrimvaders van Israël waren waarschijnlijk de eerste pelgrims. In deze serie van lessen gaan we het leven en de avonturen van deze mensen bestuderen en veel dingen leren, die ons als gelovigen kunnen helpen.

We mogen weten dat de gehele Bijbel voor ons is geschreven, II Timotheüs 3:16,17, maar bepaalde gedeelten van de Bijbel spreken direct tot ons.

A. Abraham, een pelgrim in deze wereld.

1. Ongeveer 4000 jaar geleden leefde in de plaats Ur der Chaldeën een man die Abram heette. Hij was een heiden, die afgoden aanbad, net als de mensen om hem heen, maar God koos hem uit en riep hem voor een bepaald doel.

2. God gaf Abram belangrijke beloften. Lees ze in Genesis

12:1-3. Abram geloofde God en gehoorzaamde, Hebrreeën 11:8. Het zal hem enige tijd gekost hebben om zijn vrouw en familie te overtuigen dat God hem had geroepen; hij reisde aanvankelijk tot Haran en woonde daar tot de dood van zijn vader, Terah, Genesis 11:31. Dit was een afstand van ongeveer 1000 kilometer, langs de rivier de Eufraat. Na de dood van zijn vader reisde hij verder met zijn familie naar Kanaan, een afstand van ongeveer 600 kilometer.

3. Het was een lange reis, maar toen Abram uiteindelijk aankwam in het land Kanaan, verscheen de Here aan hem bij Sichem en zei: "Aan uw zaad zal Ik dit land geven." Abram had dit woord van zekerheid nodig, want hij bemerkte dat het land in het bezit was van de Kanaanieten. Bovendien had Abram geen kinderen en hij zal zich afgevraagd hebben hoe het land aan zijn nageslacht zou kunnen toebehoren. Maar opnieuw geloofde hij God, bouwde een altaar, en aanbad de Here, Genesis 12:5-7.

4. Abram trok van plaats tot plaats, zoals pelgrims doen. Toen hij in het zuiden kwam was er droogte en was er weinig voedsel. Abram besloot om naar Egypte te gaan.

Egypte staat in de Bijbel voor de wereld en de dingen die tegen God zijn. Toen ze dichter bij Egypte kwamen bedacht Abram hoe mooi Sara was, en dat misschien een Egyptenaar haar als

vrouw zou willen hebben, en hem zou doden om haar te kunnen krijgen. Abram vertelde Sara: "Zeg toch: Gij zijt mijn zuster, opdat het mij wel ga om u, en mijn ziel om uwentwil leve."

5. Het gebeurde zoals Abram had verwacht en Sara kwam in het huis van de Farao. Maar de Here zond een vreselijke plaag naar Egypte en het huis van farao, zodat farao wist dat er iets verkeerd was. Hij riep Abram bij zich, vermaande hem en zond hem weg met alles wat hij had. Genesis 12:11-20.

6. Na deze gebeurtenis ging Abram terug naar Kanaan, naar de plaats Bethel waar hij een altaar bouwde en zijn contact met God herstelde.

B. De gelovige als een ambassadeur in de wereld. We gaan nu naar de brieven van de apostel Paulus, die geschreven zijn voor deze periode van genade.

1. Een ambassadeur is iemand die naar een ander land gestuurd wordt om daar te wonen en zijn eigen land te vertegenwoordigen. In II Corinthe 5:20 zegt Paulus: "Zo zijn wij dan gezanten van Christus' wege, alsof God door ons bad; wij bidden van Christus wege: Laat u met God verzoenen."

Laten we eens kijken op welke manier een ambassadeur op een pelgrim lijkt.

a. Beiden worden geroepen om hun oude leven en interesses op te geven en tussen vreemdelingen te gaan wonen. Soms staan die mensen vijandig tegenover de dingen waar een ambassadeur en een pelgrim voor staan, Hebrëeën 11:13, II Corinthe 5:17.

b. Beiden moeten in God geloven, Hem vertrouwen en Hem in ieder aspect van het leven en werken gehoorzamen. Hebrëeën 11:8, II Corinthe 5:9,10.

2. Laten we nu bekijken op welke twee manieren Abram, de pelgrim verschilt van de gelovige, die een ambassadeur van Christus is.

a. Abram werd een land op aarde beloofd. Hij moest in Kanaan verblijven en op een dag zou het land van zijn nakomelingen zijn. Hij keek zelfs over die belofte heen, naar de dag als het hemelse Jeruzalem uit de hemel zal neerdalen en op aarde gevestigd zal worden, Hebrëeën 11:16. De gelovige heeft een burgerschap in de hemel. De hoop van de gelovige is dat hij op een dag voor altijd met Christus in de hemel zal zijn, Filippensen 3:20. In de tussentijd behoort hij het werk van een ambassadeur te doen en zijn hemelse land in een ander land, de wereld, die soms vijandig ten opzichte van hem is, te vertegenwoordigen.

b. De pelgrim mocht in het land verblijven en als een getuige leven. De gelovige echter heeft een actieve bediening gekregen om de mensen op te roepen zich met God te verzoenen, door de dood en opstanding van de Here Jezus Christus, II Corinthe 5:18-21.

Tot slot mogen we ons de vraag stellen of we gehoorzaam zijn als een ambassadeur en het werk doen dat God wil dat we doen. Te veel mensen denken dat leven als een pelgrim voldoende is, maar God wil dat ieder lid van het lichaam van Christus het goede nieuws vertelt dat God in een manier heeft voorzien waarop mannen en vrouwen, jongens en meisjes met God verzoend kunnen worden. De apostel Paulus zegt: "Wij bidden van Christus' wege: Laat u met God verzoenen." II Corinthe 5:20.

Leer II Corinthe 5:20

LES 2 ABRAHAM, EEN GENADIGE OOM

Genesis 13:5 tot 15:21

I Doel: Te laten zien dat God degenen die genadig zijn naar anderen, beloont.

II Vragen:

Wat wordt bedoeld met het woord egoïstisch? Het betekent dat je hoofdzakelijk voor jezelf zorgt en de dingen die jezelf aangaan.

Noem enkele dingen die bewijzen dat de mensen tegenwoordig erg egoïstisch zijn. Mensen geven veel geld uit aan huizen, auto's, kleding, vakantie en eten, terwijl er weinig gegeven wordt voor het werk van de Here God.

Wat wordt bedoeld met het woord genadig? Het komt van het woord genade en betekent onverdiende vergevingsgezindheid. God is de God van alle genade, omdat Hij het eeuwige leven heeft bereid voor zondaars, die het niet verdienen.

Moeten gelovigen volgens jou egoïstisch of genadig zijn? Bewaar het antwoord totdat we de volgende les hebben bestudeerd.

III les

A. Abraham is genadig ten opzichte van Lot.

1. Nadat Abraham terugkwam uit Egypte en het contact met God weer hersteld had, zag hij dat zijn neef Lot en hij zoveel vee hadden, dat het stuk land te klein voor hen was. Hun herders zochten ruzie met elkaar over de grond. Dit deed Abraham veel verdriet en hij stelde Lot voor om te scheiden. Lot mocht kiezen tussen het land ter linkerzijde of ter rechterzijde.

Lot zag de vlakte van de Jordaan, die mooi was, en goed bevochtigd. En hij zei tegen Abraham dat hij de vlakte van de Jordaan wilde hebben. Hij liet het slechtere stuk land voor zijn oom, die hem naar dit land had gebracht en al die jaren zo goed voor hem had gezorgd. Hun wegen scheiden zich. Lot sloeg zijn tenten op tot aan de goddeloze stad Sodom.

2. Misschien was Abraham teleurgesteld toen hij het stuk land zag dat voor hem overbleef, maar God kende zijn hart en zei tegen hem: "Hef uw ogen op..." (Lees Genesis 13:14-17). God begon Abraham al te belonen voor zijn genadige houding tegenover Lot.

3. Er gingen enige jaren voorbij, en we lezen dat Lot inmiddels in Sodom is gaan wonen. Er kwamen koningen die oorlog voerden met de koningen van Sodom en Gomorra en zij namen ook Lot met al zijn goederen mee. Genesis 14:1-12.

Abram woonde vredig in de vlakte van Mamre, toen plotseling een boodschapper hem kwam vertellen van de gevangenschap van Lot. Zei Abram: "Dat is zijn verdiende loon, hij had niet in Sodom moeten gaan wonen"? Nee, hij bewapende zijn getrainde knechten en ging en bevrijdde Lot. Genesis 14:14-16.

4. Toen Abram terugkeerde van het gevecht beloofde God hem op vier manieren. Jij zou het misschien geen beloningen vinden, maar ze betekenden veel voor Abram.

a. Melchizedek, een geheimzinnige priester, verscheen met brood en wijn en zegende Abram. Deze priester vertegenwoordigde God, die Abram gezelschap kwam houden. Genesis 14:18-20.

b. De koning van Sodom bood Abram al de gevangen genomen goederen aan, maar Abram antwoordde: "Ik wil geen draad, noch een schoenriem". Hij wilde niet dat iemand zou zeggen dat deze slechte koning hem rijk gemaakt zou hebben. God verscheen hem opnieuw en zei: "Vrees niet, Abram, Ik ben u een Schild, uw loon zeer groot." Genesis 15:1.

c. God beloofde Abram opnieuw een kind. Genesis 15:1-6. Abram geloofde God, en het is hem tot rechtvaardigheid gerekend.

d. Als laatste gaf God een vreemd teken aan Abram. Dit was om te bewijzen dat wat God zei waar was. God zei dat Abram een vaars (koe), een geit, een ram, een tortelduif en een jonge duif moest nemen. Hij moest ze doden en op de grond leggen, en toen de zon onderging, viel Abram in een diepe slaap en er viel een grote duisternis op hem. Toen vertelde God aan Abram dat zijn nageslacht gedurende 400 jaar als vreemdeling in een vreemd land zou wonen. Daarna zou het volk weerkeren en het land bezitten dat God hen had beloofd.

Er kwam een rokende oven en een vurige fakkel, die tussen de stukken van het offer ging. Zo maakte God Zijn verbond. Genesis 15:7-21. Abram beseftte nu dat God voor al zijn behoeften zou zorgen en dat God zeker zou doen wat Hij had beloofd.

B. De gelovige mag genadig zijn voor alle mensen.

Het is waarschijnlijk het allermoeilijkste voor iemand om niet egoïstisch te zijn. Dat is niet natuurlijk. Het is natuurlijk om altijd het beste voor jezelf te willen. Maar God heeft in een manier voorzien waardoor de gelovige genade van God kan ontvangen waardoor hij op zijn beurt genadig kan zijn naar anderen. Dat is één van de dingen die het zo prachtig maken om een gelovige te zijn; God verlangt niet van ons om iets te geven, voordat Hij het ons eerst gegeven heeft. Laten we eens bezien wat God heeft gedaan om dat mogelijk te maken.

a. In II Korinthe 9:8 lezen we: "En God is machtig alle genade te doen overvloedig zijn in u, opdat gij in alles allen tijd alle genoegzaamheid hebbende, tot alle goed werk overvloedig moogt zijn."

b. God beloont degenen die zichzelf en hun bezittingen aan Hem geven. In II Korinthe 9:6 kunnen we lezen: "Die spaarzaamlijk zaait, zal ook spaarzaamlijk maaien; en die in zegeningen zaait, zal ook in zegeningen maaien." Net zoals God Abram iedere keer beloofde als hij iets voor de Here deed, zo zal God ook gelovigen, die iets voor de Here doen, op een bepaalde manier belonen. De beste beloningen zijn die die God voor de toekomst heeft bewaard, maar Hij geeft ons nu al een voorproefje.

IV Conclusie.

a. God spreekt tot een ieder van ons. Laten we onszelf en alles wat we hebben aan God geven, zodat hij ons op Zijn manier kan zegenen en belonen.

Leer II Korinthe 9:8 en Romeinen 12:1,2.

LES 3 ABRAHAM, VADER VAN ALLE GELOVIGEN

Genesis 16 en 17

I. Doel. Het doel van de besnijdenis te laten zien en de reden waarom het in deze tijd niet vereist is.

II. Voorbeeld.

Stel dat je tegen je moeder zegt: "moeder, ik hou zoveel van u dat ik alles voor u zou doen." Stel je voor dat je moeder tegen je zou zeggen, "Is dat echt waar? Bewijs het en ik zal je geloven." Wat zou je dan doen. Je zou misschien het huis gaan schoonmaken, iets voor haar maken of een kado kopen, maar het punt is, als je wil bewijzen dat je van haar houdt, moet je iets doen dat ze kan zien.

Zo was het ook met Abram en God. Abram geloofde God en God rekende het Hem tot rechtvaardigheid, maar God wilde dat Abram iets zou doen, dat door alle mensen gezien kon worden, als bewijs dat hij van de Ene ware God hield en Hem aanbad. In de les van vandaag zullen we zien wat dat was.

III Les

A. Abram kreeg een zichtbaar teken.

1. Er waren tien jaar voorbij gegaan nadat Abraham in het land Kanaan was gekomen en dat God hem een zoon had beloofd, Genesis 16:3. Dat was een lange tijd om te wachten en Sara werd ongeduldig. God had hen niet precies verteld hoe die zoon geboren zou worden. Sara, die nog steeds geen kinderen had gekregen, stelde aan Abram voor dat hij haar diensmaagd als vrouw zou moeten nemen en dat de beloofde zoon bij haar geboren zou worden. Sara had beter moeten weten, want God had in het begin gezegd dat de man maar één vrouw zou hebben. Als we geen fouten willen maken en problemen willen veroorzaken, behoren we Gods Woord te kennen en te gehoorzamen.

a. Abram nam Hagar tot vrouw en hij kreeg een kind van haar. Abram noemde zijn zoon Ismaël, maar God vertelde hem dat hij niet de beloofde zoon was en dat Ismaël ruzie zou hebben met andere mensen. Genesis 16:12.

2. God wachtte 13 jaar voordat hij opnieuw tot Abram sprak. Abram was 99 jaar oud toen God tegen hem zei: "Ik ben God de Almachtige! Wandel voor Mijn aangezicht en wees oprecht! En Ik zal Mijn verbond stellen tussen Mij en tussen u, en Ik zal u gans zeer vermenigvuldigen." Genesis 17:1,2. God had gewacht totdat Abram en Sara beiden oud zouden zijn zodat de geboorte van dit kind een wonder zou zijn.

a. God vertelde Abram dat hij de vader van vele volken zou zijn en veranderde zijn naam in Abraham, hetgeen betekent: "Vader van vele volken." Genesis 17:5,6.

b. Toen zei God: "Ik zal Mijn verbond oprichten tussen Mij en tussen u, en tussen uw zaad na u...". God vertelde ook dat Hij Abraham een teken zou geven, zodat hij ook kon bewijzen dat hij waarlijk door God uitverkoren was. Het was het teken der besnijdenis. Dat betekent dat een klein stukje huid van een jongentje werd afgesneden. Dat mag misschien vreemd klinken, maar God wilde dat dit voor alle mensen een teken zou zijn, dat deze mensen door God apart waren gezet voor Zijn doel. Het was een soort brandmerk. Brandmerken betekent dat er een klein merkteken op een persoon of dier wordt geplaatst als teken dat het iemands bezit is. Brandmerken was een normaal gebruik in de tijd waarin Abraham leefde.

c. We gaan naar het boek Romeinen om meer te leren over de betekenis hiervan. God vertelde dat de zonden van Abraham reeds vergeven waren, omdat hij Gods belofte geloofde, maar God gaf hem het teken van besnijdenis als een zegel voor de rechtvaardigheid van het geloof, Romeinen 4:11. Door dit verbond te bewaren, bewees Abraham zijn geloof.

3. God veranderde ook de naam van Sarai, Genesis 17:15-17. Ze werd nu Sara genoemd, hetgeen "prinses" betekent, omdat ze het kind ter wereld zou brengen, Isaac, die een voorvader van de Here Jezus zou zijn.

4. Abraham viel op zijn aangezicht en lachte toen hij deze, bijna onmogelijke, aankondiging hoorde, maar hoewel hij verbaasd was, dacht hij aan de zoon, die reeds geboren was, Ismaël. Abraham was zijn eigen gang gegaan en deze zoon was geboren. Hij wenste nu dat hij op God gewacht zou hebben. Hij bad voor Ismaël en God zei dat Ismaël ook aan het hoofd van een groot volk zou staan, Genesis 17:20. God beloofde dat Ismaël de vader van 12 prinsen zou zijn. De Arabieren zijn de nakomelingen van Ismaël en ze haten nog steeds de nakomelingen van Abraham's zoon Isaac, de zoon der belofte.

B. De gelovige wordt een inwendig zegel gegeven.

1. In overeenstemming met Gods Woord wordt de gelovige in deze tijd van genade op dezelfde manier als Abraham gered. We worden gered door het geloof, door het geloof in God. God vertelt ons dat Christus is gestorven voor onze zonden, wij geloven het en God vergeeft al onze zonden en ziet ons als rechtvaardig. Maar in plaats van ons een uitwendig teken te geven, geeft God ons een inwendig teken. In Efeze 1:13 kunnen we hierover lezen. Laten we eens kijken wat er gebeurt als we gered worden, als we in de Here Jezus Christus als onze persoonlijke Verlosser geloven.

a. We horen het woord der waarheid, het evangelie van onze zaligheid, Efeze 1:13.

b. We geloven dat de Here Jezus Christus ons redt door Zijn bloed, Efeze 1:7,13.

c. We worden verzegeld met de Heilige Geest der belofte op het moment dat we gaan geloven, Efeze 1:13.

Deze verzegeling kan niet door mensen gezien worden. Het is iets dat God doet en we weten dat het heeft plaatsgevonden omdat we de innerlijke overtuiging van de Heilige Geest hebben, die getuigt met onze geest, Romeinen 8:16,17. We weten ook, dat we Gods kinderen zijn en als zodanig erfgenamen van God en mede-erfgenamen met Christus Zijn.

IV Conclusie

A. Bemerkt dat de titel van onze les is: "Abraham, vader van allen die geloven". Nadat het teken van besnijdenis was gegeven, waren er twee soorten mensen in de wereld, degenen die besneden waren en de mensen die niet besneden waren. De eerste groep werd de Israëlieten genoemd, de laatste groep, de heidenen. Als een heiden ging geloven in de God van Abraham, dan moest hij ook besneden worden om zijn geloof te bewijzen, op die manier werd hij een zoon van Abraham. Nadat de Here Jezus Christus is gestorven aan het kruis voor de zonden van de gehele wereld, worden alle mensen die geloven in Christus, kinderen van Abraham door het geloof in Christus en zijn verzegeld met de Heilige Geest der belofte.

B. Hoewel er geen uitwendig teken wordt verlangd van de gelovige, verlangt God van ons dat ons leven zodanig is dat een ieder die ons ziet en ons kent, kan vertellen dat we Gods eigendom zijn en dat we van Hem houden en Hem dienen. In Colossensen 2:11 kunnen we lezen dat de leden van het lichaam van Christus een geestelijke besnijdenis ontvangen die zonder handen is gemaakt. Dat betekent dat de oude zonden van het vlees weggedaan zijn en de gelovige een nieuw leven kan leiden in de opgestane Heer.

LES 4 ABRAHAM, DE VRIEND VAN GOD

Genesis 18-20

Doel: Laten zien dat degenen die met God wandelen, de kracht van God mogen gebruiken.

Als je gaat wandelen, vindt je het dan fijn om alleen te gaan of wil je dat een vriendin met je meegaat? De meesten van ons vinden het fijn als een vriend of vriendin meegaat om mee te praten en om misschien geheimen mee te delen. Wij vinden het fijn om onze gedachten aan iemand te vertellen die het ook begrijpt.

Heb jij je weleens gerealiseerd dat God ook een echte vriend kan zijn. Hij wil graag met al Zijn kinderen wandelen en praten. Hij heeft ook geheimen die Hij bekend wil maken aan degenen die Hem vertrouwen en in Hem geloven. Vandaag gaan we lezen wat God aan Abraham vertelde.

A. Abraham, de vriend van God

1. Op een dag, niet lang nadat de namen van Abraham en Sara veranderd waren, zat Abraham voor zijn tent, toen hij plotseling opkeek en drie mannen voor hem zag staan. Het waren 2 engelen en de Here, in de gedaante van mensen. Abraham haastte zich om voedsel voor hen te bereiden en hen in zijn tent uit te nodigen. De Here vertelde dat Sara binnen een jaar een zoon zou krijgen. Sara hoorde wat werd gezegd en zij lachte omdat ze oud was en dacht dat dat nooit kon gebeuren. Maar de Here bestrafte haar en zei: "Zou iets voor de Here te wonderlijk zijn?"

2. Toen de mannen opstonden zei één van hen : "Zal Ik voor Abraham verbergen, wat Ik doe?" Abraham was Gods vriend. (Jacobus 2:23) Toen vertelde God aan Abraham dat Hij de slechte stad Sodom zou verwoesten. Dat was de stad waar Lot woonde. Abraham hield nog steeds van zijn neef. Abraham richtte zich tot God en begon te pleiten voor de rechtvaardige en gelovige mensen in Sodom en Gomorra.

a. Hij vroeg God om de stad niet te verwoesten als er nog 50 rechtvaardige mensen in de stad zouden zijn. Maar hij wist dat er niet zoveel zouden zijn, daarom verminderde hij dat getal tot 10, en Abraham stopte met pleiten. Alleen degenen die wandelen met God kunnen zo met Hem pleiten.

3. Die avond kwamen de 2 engelen in Sodom en vonden Lot, die in de stadspoort zat. Lot wist niet dat de mannen engelen waren, ze zagen er immers als mannen uit. Lot nodigde hen in zijn huis uit. Nadat zij het huis binnengegaan waren, kwamen de slechte mensen van de stad en vroegen Lot om de mannen buiten te zetten, zodat zij hen konden mishandelen en allerlei slechte dingen met hen konden doen. Toen Lot weigerde, bleven zij aanhouden en kwamen bijna door de deur naar binnen, maar de engelen trokken Lot naar binnen en sloegen de mannen van de stad met blindheid, zodat zij niet zagen waar ze waren. (Genesis 19:1-2)

a. De mannen zeiden tegen Lot dat hij onmiddellijk met zijn familie moest vluchten, want de stad zou verwoest worden. Toen Lot naar zijn schoonzoons ging, lachten zij hem uit. Lot had niet met God gewandeld, daarom had hij geen kracht.

b. Lot vertrok met zijn vrouw en twee dochters, maar hij was zo langzaam dat de engelen hen bij de hand vatten en de stad uitbrachten. Lot had genade gevonden in de ogen des Heren. Genesis

19:19. "Behoud u om uws levens wil; zie niet achter u om," riepen de engelen. Maar de vrouw van Lot keek achterom en werd een zoutpilaar, Genesis 19:26.

4. De volgende morgen stond Abraham vroeg op en ging naar de plaats waar hij met God had gesproken, en hij keek in de richting van Sodom, hij zag de rook opgaan als de rook van een oven. God had Lot uit Sodom gezonden omdat Hij hem rechtvaardig vond, II Petrus 2:8. Lot had echter al zijn rijkdom verloren die hij had gekregen door in de rijke Jordaanvallei te gaan wonen.

B. De gelovige, de tempel van God.

1. Voordat de Here Jezus Christus naar het kruis ging, sprak Hij met Zijn discipelen en zei: "Ik noem u niet meer dienstknechten,...maar vrienden.." want al wat Ik van Mijn Vader gehoord heb, dat heb ik u bekend gemaakt." Johannes 15:15.

2. Nadat de Here aan het kruis was gestorven en opgestaan uit de doden, koos Hij de apostel Paulus als een speciale vriend aan wie hij de geheimen openbaarde van de periode van genade, waarin wij leven.

Eén van de geheimen die nooit eerder bekend gemaakt was, is dat Christus in de gelovige woont, de gelovige is een tempel van de levende God, Kolossensen 1:26,27, I Korinthe 6:19, II Korinthe 6:16. Dit brengt ons dichterbij God dan bij de beste vriend, en we kunnen met Hem wandelen en praten op elk moment van de dag, door de Here Jezus Christus.

Er zijn echter gelovigen, net als Lot, die nog zo bezig zijn met zonde en de wereld, dat ze niet Gods Woord lezen om te zien wat Hij tot hen te zeggen heeft en ze nemen niet genoeg tijd om in gebed tot Hem te praten. Ze denken niet genoeg aan anderen door voor hen te bidden zoals Abraham bad voor Lot.

Conclusie:

Een ander geheim dat aan Paulus was geopenbaard is dat deze wereld vernietigd zal worden, net als Sodom en Gomorra, maar voordat dit gebeurt zullen de gelovigen opgenomen worden om de Here in de lucht te ontmoeten, I Korinthe 15:51,52. Waar zou jij willen zijn, als dit gebeurt? Zou jij net als Lot in de poort van zonde willen zitten? Of net als Abraham in nauwe relatie met God willen leven?

"Of weet gij niet, dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, Die in u is, Die gij van God hebt, en dat gij van uzelf niet zijt?" I Korinthe 6:19

LES 5 IZAK, DE GEHOORZAME ZOON

Genesis 21,22

Doel: Laten zien wat volmaakte gehoorzaamheid inhoudt: liefde voor en geloof in degene die gehoorzaamd wordt.

Vragen:

1. Ben jij je vader of moeder wel eens ongehoorzaam geweest? Is het moeilijk of makkelijk om gehoorzaam te zijn? Het is meestal erg moeilijk als we niet begrijpen waarom we moeten gehoorzamen.
2. Wanneer is het makkelijk om te gehoorzamen? Als we houden van degene die we moeten gehoorzamen en begrijpen waarom we moeten gehoorzamen. We gaan vandaag zien hoe Izak werd beproefd met betrekking tot gehoorzaamheid.

A. Izak, gehoorzaam aan Abraham.

1. Op de manier en de tijd die de Here verteld had op de dag dat Sara lachte, werd het beloofde kind geboren. Abraham was 100 jaar oud en Sara was 90 jaar oud. Zij waren zo gelukkig dat ze hem Izak noemden, wat "lach" betekent. Abraham besneed Izak toen hij 8 dagen oud was, omdat dat het teken van het verbond was tussen God en Abraham. Daarna, toen Izak werd gespeend hield Abraham een groot feest.
2. Maar de zoon van Sara's dienstmaagd, die Ismaël heette, hield niet van Izak. Hij realiseerde zich dat Izak de zoon van de belofte was en degene die al de rijkdom van Abraham zou erven. Dit maakte hem jaloers ten opzichte van Izak, en hij probeerde Izak te bespotten en pijn te doen. God zei tegen Abraham dat Hagar en Ismaël moesten vertrekken, de twee jongens zouden niet in hetzelfde huis kunnen wonen. Dit deed Abraham veel verdriet, maar zo moest het gebeuren. Het was niet Gods bedoeling geweest dat Abraham Hagar tot vrouw genomen had en het resultaat van zulke dingen is altijd verdriet.
3. Izak groeide op tot een jonge man. Toen kwam de grote test voor Abraham en Izak. Op een dag sprak God: "En Hij zeide: Neem uw zoon, uw enige, die gij liefhebt, Izak, en ga heen naar het land Moria, en offer hem aldaar tot een brandoffer, op een van de bergen, die Ik u zeggen zal." Genesis 22:2.
 - a. Zij gingen op reis naar de berg. Abraham begreep niet waarom God dit had geboden. Izak wist niet dat hij geofferd zou worden, totdat zij de top van de berg bereikt hadden, een altaar gebouwd hadden, en Abraham Izak nam en hem op het altaar bond.
 - b. Daar lag hij, hij verzette zich niet, vroeg zich niet af waarom. Hij hield van zijn vader, en wist dat zijn vader deed wat God hem had verteld.

c. Abraham stond klaar, met het mes in zijn hand. Hij begreep niet waarom God hem deze verschrikkelijke daad had gevraagd, maar hij hield van God en hij had zo'n geloof in God dat hij geloofde dat God in staat zou zijn om Izak weer uit de dood op te wekken, nadat hij geofferd zou zijn. God had beloofd dat door Izak de wereld gezegend zou worden. Hebrëen 11:17-19.

d. Dit is een van de mooiste dingen in de Bijbel, de Vader en de Here Jezus Christus, de gehoorzame Zoon. Christus was gehoorzaam tot aan de dood, zelfs de dood des kruises, Filipensen 2:8. Hij hield van ons en was bereid om te sterven voor onze zonden.

e. Maar Abraham behoefde zijn zoon niet te doden. Plotseling riep een engel des Heren tot hem vanuit de hemel: "Strek uw hand niet uit aan de jongen..." (lees Genesis 22:11-14)

B. De gelovige, gehoorzaam aan autoriteit.

1. Paulus zegt: "Gij kinderen, weest uw ouders gehoorzaam in de Heere, want dat is recht...Eert uw vader en moeder...Opdat het u welga, en dat gij lang leeft op de aarde." Efeze 6:1-3.

2. Niet alleen kinderen moeten gehoorzaam zijn aan hun ouders, maar dienstknechten moeten hun heren gehoorzamen, Efeze 6:5. Dit betekent dat we degenen moeten gehoorzamen waar we voor werken.

3. Niet alleen dienstknechten moeten gehoorzamen, maar vrouwen moeten ook gehoorzaam zijn aan hun mannen in de Here, Efeze 5:22.

4. De mannen behoren gehoorzaam te zijn aan God, Die het hoofd over allen is, Efeze 5:23.

Conclusie:

A. We zien dat de mens altijd gehoorzaam moest zijn aan iemand. Zoals we in het begin zeiden, is het niet moeilijk voor iemand waar we van houden en als we begrijpen waarom we moeten gehoorzamen.

1. Christus behoort de eerste te zijn, die we moeten gehoorzamen. Hij is het hoofd van al de leden van het lichaam van Christus. Wij houden van Hem omdat Hij eerst van ons hield en was gehoorzaam tot aan de dood. Hij hield genoeg van ons om de schande aan het kruis te dragen zodat Hij ons voor Zich kon winnen.

2. We weten waarom we Christus en onze ouders moeten gehoorzamen, namelijk omdat we niet zullen zondigen en het wel met ons ga. (Romeinen 6:16,17; Efeze 6:3)

Leer Efeze 6:1-3.

LES 6 IZAK, DE BRUIDEGOM

Genesis 24

- Denk jij dat het mogelijk is om echt van iemand te houden, die je nooit gezien hebt? Ja, we houden soms van mensen omdat we iets over hen hebben gehoord, of we kunnen van iemand gaan houden door de brieven die hij schrijft.
- Hoe zou jij het vinden om met iemand te trouwen die je op je trouwdag voor het eerst ziet? Vandaag horen we van iemand die dit meemaakte.

Izak houdt van Rebekka

1. Nadat Izak en Abraham de moeilijke beproeving, die God hen gegeven had, heeft doorstaan, herinnert de engel des Heren Abraham eraan dat God de wereld zal zegenen door zijn nageslacht, Genesis 22:18. Als God door de kinderen van Izak zou gaan werken, was het belangrijk dat Izak een vrouw zou vinden. Sara was gestorven en het huis was leeg zonder haar. Nadat zij was begraven riep Abraham zijn trouwe dienstknecht, Eliëzer. In het verhaal zijn de volgende punten van belang:

- a. De dienstknecht wordt uitgezonden om een vrouw voor Izak te vinden, Gen. 24:2-4.
- b. De dienstknecht vertrekt, komt goed aan, en bidt voor leiding, Gen. 24:10-14.
- c. Rebekka verschijnt, en voldoet aan het gevraagde teken, Gen. 24:15-27.
- d. De dienstknecht vertelt over Izak en zijn rijkdom, en vraagt haar om mee te gaan. Gen. 24:34-36.
- e. Rebekka antwoordt dat ze mee wil gaan. Gen. 24:58. Ze had Izak nooit gezien, maar ze was al van hem gaan houden door alles wat de dienstknecht haar verteld had.
- f. Ze reisden het hele eind terug en als ze dicht bij het reisdoel waren, zag Rebekka Izak. Hij was het veld ingegaan om te bidden en uit te kijken voor zijn nieuwe bruid. Hij verwelkomde haar zij werd zijn vrouw en hij hield veel van haar. Zo werd Izak getroost na de dood van zijn moeder.

Wij geloven dat God dit verhaal in de Bijbel heeft gezet om het volk Israël te laten zien hoe Hij wilde dat ze naar de Here Jezus zouden zijn. Christus was de bruidegom van Israël en de Heilige Geest werd op de Pinksterdag uitgestort om het volk berouw te laten tonen. Maar zij verwierpen Hem, en lasterden de Heilige Geest. God zette het volk Israël voor een tijd aan de kant en koos een andere groep mensen uit waar Christus Zijn liefde aan kon betonen.